Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Paludan-Müller, Frederik

Titel: BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Paludan-Müller, Frederik (1857-04-18)

Citation: Paludan-Müller, Frederik: ”BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Paludan-Müller, Frederik (1857-04-18)”, i *Breve fra Fr. Paludan-Müller til Broderen Caspar og Vennen P. E. Lind*, J. Frimodts Forlag, s. 74. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991713-000-shoot-L0019917130000020.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Fr. Paludan-Müller til Broderen Caspar og Vennen P. E. Lind

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Paludan-Müller, Frederik, *Breve fra Fr. Paludan-Müller til Broderen Caspar og Vennen P. E. Lind,*

I Sommeren 1855 forlod Lind København for at drage til Sæby, lige syd for Tissø eller »Tids-søen«, som Paludan-Müller et Par Gange skriver med et let gennemskueligt Ordspil. De to Venner synes at have taget Afsked med hinanden ved en lille selskabelig Sammenkomst i eller ved »Tivoli« *). Omtrent samtidig med Linds Bortrejse begynder hos Paludan-Müller den lange Sygdoms-, Depressions- og Uvirksomhedsperiode. Selv da Lind skriver til ham i 1856 kan han ikke tage sig sammen til et Brev. Først i 1857 griber han atter Pennen, da han i Avisen har læst et Avertissement, der viste, at hans Ven havde mistet en lille Datter.

Kjøbenhavn, d. 18. April 1857

Kjære Lind! Med megen Deeltagelse læste vi her Anmeldelsen om Deres lille Piges Død. Det maa vist være en stor Sorg, at miste saadant et lille Barn, og just i den Alder, hvor s. 75Individualiteten allerede kan være stærkt udviklet og hvor man daglig gjør nye Opdagelser i den spæde Psyche. Hils Deres Kone paa det Venligste fra os begge (ɔ: min Kone og mig), der vel ikke som Erstatning — thi den gives vel neppe i slige Tilfælde — men dog som en Trøst ønske hende forhøiet Glæde af den ældste lille Pige, der jo allerede herinde lod til at arte saa vel. —

Jeg modtog ifjor, paa Fredensborg, nogle venlige Linier fra Dem, hvori De fortalte mig om Deres Leven og Virken som Præst og Landmand, at De, skjønt boende ved Tidssøens Alt bortskyllende Bredder, endnu ikke havde glemt mig og vor Tivoli-Afsked under 100 Raketters Knalden; men svare Dem paa Brevet formaaede jeg dengang ikke, da den afskyelige Sygdom (Lægerne kalde den en Underlivshypochondri), hvoraf jeg nu snart i 2 Aar har været hjemsøgt, just dengang regerede stærkt, og forbød mig ikke blot skriftlig men tildeels ogsaa mundtlig Meddelelse. Samme Sygdom, om jeg end maaske tør haabe, at den er noget i Aftagende, er dog endnu langt fra dreven paa Døren, hvisaarsag De, kjære Ven! maa tage tiltakke med dette korte, afjaskede Brev, hvis Bestemmelse ogsaa kun er at træde istedet for et deeltagende Haandtryk i Anledning af Deres Tab. Vilde Skjæbnen blot unde mig at besøge Dem i Sommer, selv om kun paa nogle Timer, hvis min Vei (hvad jeg ikke antager for aldeles umuligt) iaar skulde føre mig igjennem Slagelse! Vi vilde da i en Timestid kunne gjennemgaa flere Materier, os begge betræffende, end i 10 Breve. Jeg kunde da ogsaa gjøre mig bekjendt med hele Deres huuslige og landlige Indretning, og modtage et Billede af Sæby Præstegaard, som jeg saa siden altid kunde have ved Haanden, naar jeg tænkte paa Dem. —

Lev nu vel, til vi engang sees, og selv om vi sees, lev derfor s. 76ikke mindre vel! Hils Deres Kone paa det Bedste fra min Kone og mig, og hav os selv i venskabelig Erindring! Vi ere dog gamle Bekjendte, som have gjennemlevet tilsammen ikke blot Deres Johan Gordonske Periode men største Parten af Deres Tugt- og Rasphuustid. Dengang var De Tugthuuscandidaten; nu er jeg kommen derind, og Skjæbnens Haand hviler virkelig ikke let paa mig. Dog jeg siger med Poeten: Forsan et hoc olim meminisse juvabit! — Sidst i Maaneden tage vi til Fredensborg, hvor vi nu have en stadig Sommerbolig.
Deres hengivne
Fr. Paludan-Müller.

Deres Johan Gordonske Periode] kunde vel ogsaa omskrives: Deres skønlitterære Periode. Lind havde i sine unge Aar udgivet skønlitterære Arbejder, deriblandt »Johan Gordon«, 1836.